

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

af 14. juli 1992

om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Produktion, tilvirkning og distribution af landbrugsprodukter og levnedsmidler indtager en vigtig plads i Fællesskabets økonomi;

i forbindelse med omlægningen af den fælles landbrugs-politik bør der tilskyndes til diversificering af landbrugs-produktionen for at opnå en bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på markedet; fremme af salget af produkter med visse kendetegn kan få væsentlig betydning for landdistrikterne, især de ugunstigt stillede eller afsides liggende områder, i og med at landbrugernes indkomst forøges og landbefolkningen kan forblive i disse områder;

det er i øvrigt blevet konstateret i de seneste år, at forbrugerne har tendens til at foretrække kvalitet frem for kvantitet i deres ernæring; dette ønske om specifikke produkter giver sig bl.a. udslag i større og større efterspørgsel efter landbrugsprodukter og levnedsmidler af en bestemt geografisk oprindelse;

stillet over for et stort vareudbud og fyldige oplysninger herom bør forbrugeren, for bedre at kunne foretage sit valg, have en klar og kortfattet vareinformation med præcise oplysninger om produktets oprindelse;

mærkningen af landbrugsprodukter og levnedsmidler er underlagt de generelle regler, der er fastsat i Fællesskabet, især ved Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne ⁽⁴⁾; der bør af hensyn til deres specifikke karakter fastsættes særlige supplerende bestemmelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler fra et afgrænset område;

viljen til at beskytte landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der kan identificeres med hensyn til deres geografiske oprindelse, har fået visse medlemsstater til at indføre »kontrollerede oprindelsesbetegnelser«; disse har udviklet sig på tilfredsstillende vis for producenterne, der opnår bedre indtægter til gengæld for en reel indsats for at fremstille kvalitetsprodukter, og for forbrugerne, der tilbydes specifikke produkter med garanti for deres tilvirkningsmåde oprindelse;

den nationale praksis med hensyn til anvendelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser er imidlertid varierende; det er nødvendigt at indføre en EF-holdning hertil; et sæt EF-regler med en beskyttelsesordning vil nemlig gøre det muligt for de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne at udvikle sig, fordi sådanne regler i kraft af den ensartethed, som de vil medføre, vil sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af produkter med sådanne betegnelser og styrke produktets værdi for forbrugerne;

de påtænkte regler bør ikke berøre de gældende EF-retsforskrifter for vin og spiritus, som tilsigter et højere beskyttelsesniveau;

⁽¹⁾ EFT C 30 af 6. 2. 1991, s. 9,
og EFT nr. C 69 af 18. 3. 1992, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991, s. 35.

⁽³⁾ EFT nr. C 269 af 14. 10. 1991, s. 62.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/72/EØF (EFT nr. L 42 af 15. 2. 1991, s. 27.)

anvendelsesområdet for denne forordning er begrænset til landbrugsprodukter og levnedsmidler, for hvilke der er en sammenhæng mellem produktets eller levnedsmidlets kendetegn og dets geografiske oprindelse; anvendelsesområdet kan om nødvendigt udvides til også at omfatte andre produkter eller levnedsmidler;

i betragtning af den nuværende praksis bør der fastsættes to forskellige niveauer for geografisk reference, nemlig beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser;

et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel med en sådan betegnelse bør opfylde en række betingelser, der er opregnet i en varespecifikation;

de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne bør registreres på fællesskabsplan for at opnå beskyttelse i alle medlemsstater; hvis de indføres i et register, er det endvidere muligt at sikre, at de erhvervsdrivende og forbrugerne bliver underrettet;

registreringsproceduren skal gøre det muligt for enhver individuelt og direkte berørt person at gøre sine rettigheder gældende ved indsigelse over for Kommissionen via den givne medlemsstat;

der bør findes procedurer, som gør det muligt efter registreringen enten at tilpasse varespecifikationen, især af hensyn til udviklingen i den teknologiske viden, eller at slette den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel i registreret, når produktet eller levnedsmidlet ikke længere er i overensstemmelse med den varespecifikation, i henhold til hvilken den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen er blevet godkendt;

samhandel bør tillades med tredjelande, som kan give tilsvarende garantier for godkendelse og kontrol af geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser på deres område;

der bør fastsættes en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et forskriftsudvalg, som oprettes med henblik herpå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes reglerne for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for de landbrugsprodukter til konsum, der er opført i bilag II til Traktaten, samt for de levnedsmidler, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, og de landbrugspro-

dukter, der er opført på listen i bilag II til denne forordning.

Bestemmelserne i denne forordning gælder dog ikke for produkter, der henhører under vinsektoren, eller for spiritus.

Bilag I kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 15.

2. Denne forordning berører ikke andre EF-særbestemmelser.

3. Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾ gælder ikke for oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 2

1. Fællesskabsbeskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler kan opnås i henhold til denne forordning.

2. I denne forordning forstås ved:

a) *oprindelsesbetegnelse*: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel:

— som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og

— hvis egenskaber eller andre kendetegn hovedsageligt eller fuldstændigt kan tilskrives det geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og som er fremstillet, forarbejdet og tilvirket i det afgrænsede geografiske område;

b) *geografisk betegnelse*: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel:

— som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og

— hvis bestemt egenskaber, omdømme eller andre kendetegn kan tilskrives den geografiske oprindelse, og som er fremstillet og/eller forarbejdet og/eller tilvirket i det afgrænsede geografiske område.

3. Som oprindelsesbetegnelser anses desuden visse traditionelle, eventuelt geografiske, betegnelser, som betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel med oprindelse i et område eller et bestemt sted, og som opfylder betingelserne i stk. 2, litra a), andet led.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved beslutning 90/230/EØF (EFT nr. L 128 af 18. 5. 1990, s. 15).

4. Uanset stk. 2, litra a), ligestilles visse geografiske betegnelser med oprindelsesbetegnelser, når råvarerne i de pågældende produkter hidrører fra et større eller et andet geografisk område end det område, hvori de er forarbejdet, forudsat:

- at produktionsområdet for råvaren er afgrænset, og
- at der gælder særlige betingelser for fremstilling af råvarerne, samt
- at der findes en kontrolordning, som sikrer, at disse betingelser er overholdt.

5. Efter stk. 4 anses kun levende dyr, kød og mælk for at være råvarer. Anvendelse af andre råvarer kan tillades efter fremgangsmåden i artikel 15.

6. For at falde ind under undtagelsen i stk. 4 skal de pågældende betegnelser enten være anerkendt eller tidligere have været anerkendt som oprindelsesbetegnelser, der nyder godt af national beskyttelse i den pågældende medlemsstat, eller, hvis en sådan ordning ikke findes, være udtryk for traditionelle kendetegn og have et omdømme og en anseelse af usædvanlig karakter.

7. For at falde ind under undtagelsen i stk. 4 skal ansøgninger om registrering indgives senest to år efter datoen for forordningens ikrafttræden.

Artikel 3

1. Betegnelser, der er blevet artsbetegnelser, kan ikke registreres.

I denne forordning forstås ved en betegnelse, der er blevet en artsbetegnelse, navnet på et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der, selv om det henviser til det sted eller område, hvor landbrugsproduktet eller levnedsmidlet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel.

For at fastslå, hvorvidt en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle faktorer, især

- de faktiske forhold i den medlemsstat, hvor navnet har sin oprindelse, og i det traditionelle forbrugsområde
- de faktiske forhold i andre medlemsstater
- de relevante nationale retsfor skrifter eller EF-retsfor skrifter

Når en ansøgning om registrering afvises efter fremgangsmåden i artikel 6 og 7, fordi en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, offentliggør Kommissionen den pågældende afgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Et navn kan ikke registreres som oprindelsesbetegnelse eller som geografisk betegnelse, når det kolliderer med navnet på en planteart eller en dyrerace og derfor vil

kunne vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

3. Inden denne forordning træder i kraft, skal Kommissionen med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen opstille og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre en ikke udtømmende vejledende liste over navnene på landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er omfattet af denne forordning, og som i henhold til stk. 1 betragtes som artsbetegnelser og således ikke kan registreres under denne forordning.

Artikel 4

1. For at en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller en beskyttet geografisk betegnelse (BGB) kan benyttes for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, skal dette være omfattet af en varespecifikation.

2. Varespecifikationen skal mindst omfatte følgende:

- a) navnet på landbrugsproduktet eller levnedsmidlet med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse
- b) en beskrivelse af landbrugsproduktet eller levnedsmidlet med angivelse af eventuelle råvarer og af landbrugsproduktets eller levnedsmidlets vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske og/eller organoleptiske egenskaber
- c) en afgrænsning af det geografiske område, og i givet fald bevis for, at betingelserne i artikel 2, stk. 4, er overholdt
- d) bevis for, at landbrugsproduktet eller levnedsmidlet har oprindelse i det geografiske område i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra a) eller b)
- e) en beskrivelse af, hvorledes landbrugsproduktet eller levnedsmidlet fremstilles, og i givet fald af de faste og vedvarende lokale metoder
- f) en angivelse af faktorer som bevis på tilknytningen til det geografiske miljø eller den geografiske oprindelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra a) eller b)
- g) henvisninger til de(n) kontrolinstans(er), der er omhandlet i artikel 10
- h) særlige elementer i mærkningen, der vedrører angivelsen »BOB« eller »BGB«, eller de tilsvarende traditionelle nationale angivelser
- i) eventuelle krav, der er nedfældet i fællesskabsbestemmelser og/eller nationale bestemmelser.

Artikel 5

1. Kun en sammenslutning eller på visse betingelser, der skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 15, en fysisk eller juridisk person er beføjet til at indgive ansøgninger om registrering.

I denne artikel forstås ved »sammenslutning« enhver organisation, uanset dens retlige status eller faktiske sammensætning, af producenter og/eller forarbejdere, der beskæftiger sig med samme landbrugsprodukt eller samme levnedsmiddel. Andre interesserede parter kan deltage i sammenslutningen.

2. En sammenslutning eller en fysisk eller juridisk person kan kun ansøge om registrering for de landbrugsprodukter eller levnedsmidler, som den pågældende sammenslutning eller person selv fremstiller eller tilvirker, jf. artikel 2, stk. 2, litra a) eller b).

3. Registreringsansøgningen skal omfatte den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 4.

4. Registreringsansøgningen stiles til den medlemsstat, hvor det geografiske område er beliggende.

5. Medlemsstaten kontrollerer, om ansøgningen er berettiget, og fremsender, hvis den finder, at forordningens krav er opfyldt, ansøgningen tillige med den i artikel 4 omhandlede varespecifikation og andre dokumenter, som den har baseret sin afgørelse på, til Kommissionen.

Hvis en ansøgning vedrører en betegnelse, som også angiver et geografisk område i en anden medlemsstat, skal denne medlemsstat høre, inden der træffes afgørelse.

6. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme denne artikel.

Artikel 6

1. Inden for en periode på seks måneder kontrollerer Kommissionen ved en formel undersøgelse, om registreringsansøgningen indeholder alle de i artikel 4 nævnte oplysninger.

Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sine konklusioner.

2. Hvis Kommissionen på baggrund af bestemmelserne i stk. 1 drager den konklusion, at en betegnelse opfylder betingelserne for beskyttelse, offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ansøgerens navn og adresse, betegnelsen på produktet, de vigtigste punkter i ansøgningen, henvisningerne til de nationale bestemmelser vedrørende dets tilvirkning, produktion eller fremstilling og om nødvendigt de betragtninger, der ligger til grund for afgørelsen.

3. Modtager Kommissionen ingen indsigelser i henhold til artikel 7, indføres betegnelsen i et af Kommissionen ført register benævnt »register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser«, der indeholder navnene på vedkommende sammenslutninger og kontrolorganer.

4. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*:

- de betegnelser, der indføres i registret
- ændringer i registret, der foretages i overensstemmelse med artikel 9 og 11.

5. Hvis Kommissionen på baggrund af undersøgelsen i stk. 1 drager den konklusion, at en betegnelse ikke opfylder betingelserne for beskyttelse, beslutter den efter fremgangsmåden i artikel 15 ikke at foretage den i stk. 2 omhandlede offentliggørelse.

Inden den i stk. 2 og 4 omhandlede offentliggørelse og den i stk. 3 omhandlede registrering kan Kommissionen anmode udvalget i artikel 15 om at afgive udtalelse.

Artikel 7

1. Inden seks måneder efter datoen for den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* kan enhver medlemsstat gøre indsigelse mod registreringer.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder drager omsorg for, at enhver, der kan påvise en berettiget økonomisk interesse, får adgang til at gøre sig bekendt med ansøgningen. Endvidere kan medlemsstaterne i overensstemmelse med deres faktiske forhold bestemme, at andre parter med en berettiget interesse kan få sådan adgang.

3. Enhver retmæssigt berørt fysisk eller juridisk person kan rejse indsigelse mod den påtænkte registrering ved at fremsende en behørigt begrundet erklæring til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende person har bopæl eller forretningssted. Den kompetente myndighed træffer de fornødne foranstaltninger for at tage hensyn til disse bemærkninger eller denne indsigelse inden for de fastsatte frister.

4. For at kunne tages til følge skal indsigelsesmeddelelsen:

- enten påvise, at betingelserne i artikel 2 ikke er opfyldt
- eller påvise, at registreringen af det foreslåede navn vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt findes på markedet på tidspunktet for denne forordnings offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*
- eller præcisere de omstændigheder, som gør det muligt at slutte, at det navn, som er søgt registreret, er en artsbetegnelse.

5. Såfremt en indsigelse kan tages til følge i henhold til stk. 4, opfordrer Kommissionen de pågældende medlemsstater til at søge at nå til indbyrdes enighed i overensstemmelse med deres interne procedurer inden tre måneder. Hvis:

- a) enighed opnås, meddeler de pågældende medlemsstater Kommissionen alle enkeltheder i forbindelse med den opnåede enighed, samt ansøgerens og den indsigende parts synspunkter. Såfremt de oplysninger, der modtages i medfør af artikel 5, ikke har undergået ændringer, følger Kommissionen fremgangsmåden i artikel 6, stk. 4. I modsat fald indleder den på ny fremgangsmåden i artikel 7;

- b) enighed ikke opnås, træffer Kommissionen afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 15 under hensyntagen til loyal skik og brug og den faktiske risiko for forveksling. Beslutes det at lade registrering ske, foretager Kommissionen offentliggørelse efter fremgangsmåden i artikel 6, stk. 4.

Artikel 8

Angivelserne »BOB« og »BGB« eller de tilsvarende traditionelle nationale angivelser må kun forekomme på landbrugsprodukter og levnedsmidler, der omfattes af denne forordning.

Artikel 9

Den pågældende medlemsstat kan anmode om ændring af en varespecifikation, navnlig for at tage hensyn til de seneste videnskabelige og tekniske resultater eller for at foretage en ny geografisk afgrænsning.

Fremgangsmåden i artikel 6 finder tilsvarende anvendelse.

Kommissionen kan dog efter fremgangsmåden i artikel 15 beslutte ikke at anvende fremgangsmåden i artikel 6, såfremt der er tale om en mindre ændring.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden oprettes en kontrolinstans, der har til opgave at sikre, at landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er forsynet med en beskyttet betegnelse, opfylder kravene i varespecifikationen.

2. Kontrolinstansen kan omfatte en eller flere udpegede kontrolmyndigheder og/eller et eller flere private organer, der er godkendt til dette formål af den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de godkendte myndigheder og/eller organer samt deres respektive beføjelser. Kommissionen offentliggør oplysningerne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer skal dels yde tilstrækkelige garantier for objektivitet og upartiskhed over for enhver producent eller forarbejdningsvirksomhed, som de kontrollerer, dels godtgøre, at de permanent råder over de fornødne eksperter og midler til at sikre kontrollen af landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er forsynet med en beskyttet betegnelse.

Hvis kontrolinstansen lader et andet organ foretage en del af kontrollen, skal dette yde de samme garantier. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller godkendte private organer er dog i dette tilfælde fortsat ansvarlige over for medlemsstaten for den samlede kontrol.

Organer skal fra den 1. januar 1988 opfylde kravene i standard EN 45011 af 26. juni 1989 for at kunne blive godkendt af en medlemsstat med henblik på denne forordnings anvendelse.

4. Når en medlemsstats udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer konstaterer, at et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der er forsynet med en beskyttet betegnelse, og som har oprindelse i denne medlemsstat, ikke opfylder kravene i varespecifikationen, træffer de de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning. De underretter medlemsstaten om de foranstaltninger, som kontrollen har givet anledning til. De berørte parter skal underrettes om trufne afgørelser.

5. Medlemsstaten skal trække godkendelsen af et kontrolorgan tilbage, når de i stk. 2 og 3 omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt. Den meddeler dette til Kommissionen, som i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggør en revideret liste over de godkendte organer.

6. Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at en producent, der opfylder kravene i denne forordning, har adgang til kontrolordningen.

7. Omkostningerne ved den særlige kontrol i henhold til denne forordning påhviler brugerne af en beskyttet betegnelse.

Artikel 11

1. Enhver medlemsstat kan gøre gældende, at et krav i varespecifikationen for et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel med en beskyttet betegnelse ikke er opfyldt.

2. Den i stk. 1 nævnte medlemsstat fremsætter sådan hævde over for den berørte medlemsstat. Den berørte medlemsstat undersøger klagen og underretter den anden medlemsstat om resultatet af undersøgelsen og om de foranstaltninger, den har truffet.

3. I tilfælde af gentagne uregelmæssigheder og såfremt de berørte medlemsstater ikke kan nå til enighed, skal en behørigt begrundet klage sendes til Kommissionen.

4. Kommissionen undersøger klagen ved at høre de berørte medlemsstater. Når Kommissionen har hørt udvalget i artikel 15, træffer den de eventuelt nødvendige foranstaltninger. Disse kan indebære, at registreringen annulleres.

Artikel 12

1. Uden at internationale aftaler berøres derved, finder denne forordning anvendelse på landbrugsprodukter og levnedsmidler fra et tredjeland, dersom :

— tredjelandet kan give garantier, som er identiske med eller svarer til de i artikel 4 nævnte,

- der i tredjelandet findes en kontrolordning svarende til den i artikel 10 nævnte,
- tredjelandet er parat til for tilsvarende landbrugsprodukter og levnedsmidler fra Fællesskabet at yde en beskyttelse svarende til den, der findes i Fællesskabet.

2. Er den beskyttede betegnelse i et tredjeland enslydende med en beskyttet betegnelse i Fællesskabet, foretages registreringen under hensyn til lokale og traditionelle sædvaner og den faktiske risiko for forveksling.

Brugen af sådanne betegnelser tillades kun, hvis produktets oprindelsesland er klart og tydeligt angivet på etiketten.

Artikel 13

1. Registrerede betegnelse er beskyttet mod:

- a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, for så vidt disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller for så vidt anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme
- b) enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, selv hvis produktets virkelige oprindelse er angivet, eller hvis den beskyttede betegnelse er anvendt i oversættelse eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning« eller lignende
- c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produkternes herkomst, oprindelse, art og hovedegenskaber på pakningen eller emballagen, i reklamerne eller i dokumenterne for de pågældende produkter samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af oprindelsen
- d) enhver anden form for praksis, som kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Når der i en registreret betegnelse indgår navnet på et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der betragtes som en artsbetegnelse, er anvendelse af denne artsbetegnelse på de tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler ikke i strid med litra a) og b) i første afsnit.

2. Medlemsstaterne kan dog bibeholde de nationale bestemmelser om tilladelse til anvendelse af udtrykkene i stk. 1, litra b), i en begrænset periode på maksimalt fem år efter datoen for offentliggørelse af denne forordning, dersom:

- produkterne har været lovligt markedsført under dette udtryk i mindst fem år inden datoen for offentliggørelse af denne forordning

- produktets virkelige oprindelse er klart og tydeligt angivet på mærkningen.

Denne undtagelse må dog ikke medføre, at produkterne frit markedsføres på en medlemsstats område, hvor disse udtryk ikke er tilladt.

3. Beskyttede betegnelser kan ikke blive til artsbetegnelser.

Artikel 14

1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, afvises ansøgningen om registrering af et mærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som vedrører samme type produkt, dersom ansøgningen om registrering af mærket er indgivet efter datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2.

Mærker, der er registreret i strid med første afsnit, annulleres.

Bestemmelserne i dette stykke gælder ligeledes, når ansøgningen om registrering af et mærke er indgivet inden datoen for den offentliggørelse af ansøgningen om registrering, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, dersom denne offentliggørelse sker inden mærkets registrering.

2. Under overholdelse af fællesskabsretten kan et mærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som er registreret i god tro inden datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, fortsat anvendes til trods for registreringen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, såfremt mærket ikke er erklæret ugyldigt eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i henholdsvis artikel 3, stk. 1, litra c) og g), og artikel 12, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁽¹⁾.

3. En oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres ikke, såfremt registreringen på baggrund af et mærkes omdømme og anseelse og varigheden af dets anvendelse vil kunne vildlede forbrugeren med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Artikel 15

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 1. Direktivet er ændret ved beslutning 92/10/EØF (EFT nr. L 6 af 11. 1. 1992, s. 35).

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 16

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i artikel 15.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 1992.

Artikel 17

1. Inden seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden underretter medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke ved lov beskyttede betegnelser eller, i de medlemsstater, hvor der ikke findes nogen beskyttelsesordning hvilke hævdevundne betegnelser de ønsker at registrere i henhold til forordningen.

2. Kommissionen registrerer efter fremgangsmåden i artikel 15 de i stk. 1 omhandlede betegnelser, som omfattes af artikel 2 og 4. Artikel 7 finder ikke anvendelse. Artsbetegnelser registreres dog ikke.

3. Medlemsstaterne kan bibeholde den nationale beskyttelse af de betegnelser, der er meddelt i henhold til stk. 1, indtil den dato, hvor der træffes afgørelse om registreringen.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft tolv måneder efter datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Rådets vegne

J. GUMMER

Formand

BILAG I

Levnedsmidler omhandlet i artikel 1, stk. 1

- øl
 - naturligt mineralvand og kildevand
 - drikkevarer på basis af planteekstrakter
 - Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer
 - vegetabiliske carbohydratgummier og naturharpikser
-

BILAG II

Landbrugsprodukter omhandlet i artikel 1, stk. 1

- hø
 - æteriske olier
-